

ಹೇಡಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಟೀಪು ಹಚ್ಚಿ ಅಳಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಗೀತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಾಳು ಎಂದು ಆಕೆ ಮಲಗಿದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಎಳೆದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ರಸ್ತೆಯ ಬಳಿ ಹೋದ ಪರಮಣ್ಣ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ನನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹೆದ್ದಾರಿಯ ಯೋಜನೆ ಈಗ ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು ರಸ್ತೆ ಅಗಲೀಕರಣದ ಕೆಲಸ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ, ಮೊದಲ ಹಂತವಾಗಿ ನಾವು ಮಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಪರಮಣ್ಣ ನಲುಗಿ ಹೋದ. ತನಗೆ ಯಾರದೋ ಕಣ್ಣು ತಗಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಈ ರಸ್ತೆ ಅಗಲೀಕರಣವಾದರೆ ಸರಕಾರ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಅಳತೆಯಂತೆ ಆತ ತನ್ನ ಜಾಗದ 20 ಅಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅವನ ಅರ್ಧ ಮನೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಚೆ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಯ ಅರ್ಧ ಭಾಗವೇ ಹೋಗಿ ಆಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಮಣ್ಣ ಸೀದಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಕೆಂಪು ನೆಲದ ಹೇಡಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. ಮುಂದೇನು? ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳೆಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಹೊಸ ಮನೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ, ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ!

ಜಮೀನು ಮನೆ ಎಲ್ಲ ಮಾರಿ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿಬಿಡುವುದು ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯೊಂದು ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು ಸಣ್ಣಗೆ ಬೆವರಿದ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಯಾವ ದಾಳಿಗೂ ಜಗ್ಗದ ತಾನು ಅಪ್ಪಯ್ಯ ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಆಚೀಚೆ ಆಗದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವ. ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆಲ್ಲೂ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಡದವ. ಈಗ ಹೇಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದ. ನಿರ್ದಯಿಂದ ಎದ್ದ ಗೀತಕ್ಕ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂಗಳದಂಚಿಗೆ ನಿಂತು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ... ಎಂದು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ರಮಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪರಮಣ್ಣ 'ನೀನು ದಿವ್ಯಾ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಕರೆದು ಹಳೆ ಉಂಗುರ ಕೊಡ್ತಿ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ನೋಡು... ನಾವು ಈ ಹಳೆ ಮನೆಯನ್ನೇ ಬಿಡೋ ಕಾಲ ಬಂದೋತು. ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಹೊಸ ಮನೆ ಕೊಡ್ತಾ ಈಗ?' ಎಂದ. ಆ ಕ್ಷಣ ಗೀತಕ್ಕನ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗು ಮೂಡಿತು. ನಗೆಯ ಗೆರೆಗಳು ಕಾಣದೆ ಅದೆಷ್ಟು ದಿನಗಳೇ ಕಳೆದಿದ್ದವು ಅವಳ ಮೊಗದಲ್ಲಿ. ಪರಮಣ್ಣ ದಿಗಿಲುಗೊಂಡ. ಮತ್ತೇನೂ ಆಯಿತು ಅಂದುಕೊಂಡ. ಗೀತಕ್ಕ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ 'ಇದೇ... ನನ್ನ ಈ ಒಂಟಿತನ, ವಂಚನೆ, ಬೇಜಾರು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡವು ಬಂಜ ನೋಡಿ' ಎಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮನೆಯ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಹೋಗುವುದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿ ರವೀಂದ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ.

'ಹಳೆಮನೆಯ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡಿ' ಎಂದ. ಗೀತಕ್ಕ, ಪರಮಣ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಗೀತಕ್ಕ ಹೇಳಿದಳು. 'ತಮಾ... ಆ ಮಕ್ಕಿ ಗದ್ದೆಯ ತುದಿಗೆ ನಮ್ಮನೆ ಕರಡದ ಬ್ಯಾಣ ಇದ್ದೆಲ್ಲ... ಆ ಕಡೆಗೆಲ್ಲ ಜಾಗ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಮನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದೆಲ್ಲ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಆಲೆಮನೆಗೆ ಮಿರ್ಚಿ ಬಚೆ ಕರಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಂಡಿದ್ದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಹೆಂಗೆ? ಮತ್ತೆಂತೂ ಅಲ್ಲ ನಂಗೆ ಮಾಡತಾಳೇ ಸುಖ ದುಃಖ ಹೇಳಿಕ್ಕುಂಚ್ಚೆ ಒಂದ್ ಎರಡ್ ಜೀವಗಳಾದ್ರೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇನೋ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಆಸ್ ಅಂದಳು.

ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಮೌನಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಯಿ ತುಟಿ ಒಡೆದು ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ರವೀಂದ್ರನಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿತ್ತು. 'ನೋಡೋಣ ಆಯಿ' ಎಂದು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಪರಮಣ್ಣ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಸೋತಿದ್ದ. ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದೇ ಆತನಿಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಿಡಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡದೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ತನ್ನ ತೋಟ, ಆಳುಗಳು, ಆಕಳು, ಗದ್ದೆ, ಆಲೆಮನೆ... ಹೀಗೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ 'ಮನೆಗಾವಲು' ಎಂದು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಜೈಲಿನಲ್ಲದಂತೆ ಇದ್ದು ಆಕೆ ಸೊರಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಈ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಏಕಾಂತ, ಗೃಹಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪುಗಳಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿದ್ದವು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ತನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಂಡತಿಯೇ ಒಂದು ದಾರಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ.

ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ರವೀಂದ್ರ 'ಆಯಿ... ನೀ ಹೇಳಿದಂಗೆ ಆಗಲಿ. ಮಕ್ಕಿ ಗದ್ದೆಯ ತುದಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡ್ತಿ' ಎಂದ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಜಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇತ್ತ ಗೀತಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸುಧಾರಿಸತೊಡಗಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಗೀತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಿಗದ್ದೆಯ ಕಾಲುದಾರಿಯವರೆಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಯ ಪ್ರಗತಿ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಚಂದದ ಬಾಲ್ಕನಿ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆ ಬೇಕೆಂದು ಗೀತಕ್ಕ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯ ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಿಂದ ಎರಡು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಹಸಿರಿನ ನಡುವೆ ಗೀತಕ್ಕನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿತ್ತು.

ಗೀತಕ್ಕ ಅಂಗಳದ ಅಂಚಿಗೆ ಮಂದಾರದ ಎರಡು ಸಸಿಗಳನ್ನು ಊರಿದಳು. ಈಗ ಗೀತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆಯೂ ಬಿಸಿಲಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾಳೆ. ಹೊಸ ಉಂಗುರ ಕೊಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಹಿಂಡಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

ಯಾರ್ಯಾರಿಗೋ ಫೋನಾಯಿಸಿದ. ಯಾರು ಬಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಉಳಿದಾರು? ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಹೋಗಲು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಪರಮಣ್ಣನ ದಿನಚರಿಯ ಅರಿವಿದ್ದ ಆಳುಗಳು ಯಾರೂ ಕಾಯಂ ಮನೆಗಾವಲಿಗೆ ಬರಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೀತಕ್ಕ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಳು ಎಂಬ ಭಯವೇ 'ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಇವರ ಸುದ್ದಿ' ಎಂಬ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೇ ಪರಮಣ್ಣನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ. ಎರಡು ದಿವಸ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಆತ ಹೈರಾಣಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಅಬ್ಬೆಯ ದಿನ ಕಾರ್ಯದ ನಂತರ ಇದೇ ಮೊದಲು, ಪರಮಣ್ಣ ಗೇಟು ದಾಟದೇ ಎರಡು ದಿನ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಕಳೆದದ್ದು.

ಅಡುಗೆ ಮನೆ, ಆಳುಗಳಿಗೆ ಊಟ-ಆಸರಿ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಬರುವ ಲೀಟರ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಲು, ಮಲಗಿಯೇ ಇರುವ ಗೀತಕ್ಕನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುವ ನೆಂಟರು... ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಗೀತಕ್ಕ ಮಾತ್ರ ಯಾರಾದರೂ ಬರುವರೆಂದು ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದು ಗೇಟಿನಾಚೆ ಇಣುಕುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಪರಮಣ್ಣ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅವನ ಬದುಕುವ ರೀತಿಯೇ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಗೀತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಕರೆಯುವುದು ಯಾಕೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೇವವಾಗಿತ್ತು. ಮಾರನೇ ದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಪೇಪರು ಓದುತ್ತಾ